

række, se bort fra dem, men for det enkelte Aar kan der ogsaa derigennem fremkomme Forskydninger. Den anden Faktor af Betydning er Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven. Dem har jeg i Forhandlingerne om Finansplanen anslaaet til gennemsnitlig $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. aarlig. Naturligvis differerer de meget fra det ene Aar til det andet, men gennemsnitlig maa de omtrent kunne holdes indenfor det nævnte Beløb. Dernæst er der de Beløb, der vil medgaa som Udgifter — i dette Tilfælde faldende paa Finansaaret 1913—14 — ved de Love, vi vedtager i denne Samling. Hvor store disse Udgifter vil blive, er det umuligt at sige noget om, før Samlingen er endt, da vi jo gerne venter til de sidste Uger af Rigsdagssamlingen med at tage de endelige Beslutninger om de Lovforslag, der foreligger, navnlig de, der har større finansiel Betydning. Dernæst er der endnu en Faktor, maaske den vigtigste af dem alle, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes den økonomiske Udvikling i det hele taget er forløbet, siden Finanslovsforslaget er fremlagt, og hvilke Erfaringer der i de mellemliggende Maaneder kan være gjort med Hensyn til Fremgang eller Tilbagegang, og hvorledes Udsigterne til Indtægternes Indgang som Følge deraf kan have ændret sig. I opadgaaende Tider, som vi jo heldigvis har haft i det halve Aar, der er hængaaet siden Finanslovsforslagets Fremlæggelse, vil det sædvanlige jo være, at Forholdene har bedret sig saa meget, at man, hvis man skulde lægge Indtægtsbudgettet et halvt Aar senere, vilde komme til at ansætte Indtægterne ikke ubetydeligt højere end ved Forelæggelsen. Anderledes gaar det jo i Nedgangsperioder. Vi har her i dette Ting, navnlig i forrige Samling, mange Gange diskuteret, om det var rigtigt at budgettere efter de Erfaringer, der ligger bag os, eller om man i sin Budgettering skulde tage Hensyn til Forhaabninger for Fremtiden. Jeg har stadig holdt paa, at vi bør blive ved den forsigtige Budgetteringsmaade, som nu en Gang har Praksis for sig her i Landet, saaledes at vi budgetterer efter det sidste Aars Erfaringer, men ikke diskonterer mulige Bedringer i Situationen. Derved sikrer vi os ogsaa saa vidt muligt mod ubehagelige Overraskelser med Hensyn til Fremtiden.

Lad mig nu et Øjeblik se paa, hvorledes disse Faktorer stiller sig. Jeg skal erindre om, at da jeg fremlagde Finanslovsforslaget her, udviste det et Overskud af 633,000 Kr. Herved forudsatte jeg, i

Overensstemmelse med mine Udtalelser ved tidligere Lejligheder, at den Del af Udgifterne, som medgaaer til Dækning af de ekstraordinære Forsvarsudgifter i Henhold til Lovene af 1909, og som paa Finanslovsforslaget for 1913—14 var 2,919,000 Kr., skulde afholdes af Kassebeholdningen. Tidligere har jeg ment, at det vilde blive nødvendigt at afholde dem ved Laan, men Forholdene har bedret sig saaledes, at det er muligt at afholde dem af Kassebeholdningen, hvilket jo ogsaa er langt sundere og bedre. Jeg dokumenterede ogsaa ved Fremlæggelsen af Finanslovsforslaget, at Kassebeholdningens Tilstand var en saadan, at den tillod at afholde disse Udgifter af den, og det glæder mig her at kunne sige, at i de Maaneder, der er forløbne, har dette Forhold snarest bedret sig. Kassebeholdningen — Beholdningerne i de forskellige administrative Kasser efter et Skøn medregnede — var ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse ca. 40 Mill. Kr. og er i dette Øjeblik ca. 43 Mill. Kr., idet jeg i begge Tilfælde regner med Beholdninger i de administrative Kasser til ca. 9 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at der er en Bedring her, og at man i endnu højere Grad nu end ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse kan sige, at det virkelig vil være muligt at afholde de til de ekstraordinære Forsvarsudgifter anslaaede Beløb i Aar og de følgende Aar, som kommer, inden Beløbet helt er udtømt, af Kassebeholdningen. Gør vi dette, vilde der, iberegnet Indtægten af det Lovforslag om Posttaksterne, som ligger i Landstinget, haves til Raadighed en Indtægt paa ca. $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., altsaa efter det forelagte Finanslovsforslag. Disse $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. var det Beløb, som jeg ansaa for nødvendigt til at dække dels Merudgiften ved saadanne Ændringsforslag, som bliver stillede og vedtagne under Finanslovsforslagets Gang gennem Tinget, dels det formodede Beløb af Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven for 1913—14, og som jeg har anslaaet til $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., dels det Beløb, som vil medgaa til Dækning af Udgifter i Henhold til de nye Love, som bliver vedtagne i denne Samling. Dette Beløb har jeg i tidligere Aar anslaaet til at være gennemsnitlig omtrent 1 Mill. Kr. Ærede Medlemmer ser heraf, at jeg altsaa har regnet, at Ændringsforslagene vil beløbe sig til ca. 1 Mill. Kr., de er jo kommet til at beløbe sig til lidt mere, nemlig til 1,200,000 Kr.

Finanslovsforslaget viste altsaa et særdeles gunstigt Resultat. Det maa nemlig erindres, at der er ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kroners Ind-